

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

ספר הזהר

שחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

ובו: "ספר הזהר", "זהר חדש", "תקוני הזהר"

מגיד

פרשת ויקהל

מבאר בלשון הקדש עם פרוש קל ונחמד למען ירוץ הלומד בו

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך י"ג - חלק כ"ח

קונטרס 388

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בספרא דא יפקון ביה מן גליתא ברחמי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אדר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

צא) בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשֶׂתָה עֵינַי הַתְּבָה, וְכַלְנוּ נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל וְעוֹד כָּתַב הַרְמָח״ל: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשֶׂתָה עֵינַי הַתְּבָה, וְכַלְנוּ נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל וְנִמְצָא שְׁבַרְיַחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי עֶשְׂתָה עֵינַי הַתְּבָה, שְׁבַסְדָּה נַעֲשֶׂה הַזֹּהַר, אֲשֶׁר בּוֹ נִכְלָלוּ כָּל הַשְּׂשִׁימ רַבּוֹא נִשְׁמַתִּין, כְּמִזְכָּר בְּתַקוּנִים, וְאִזּוּ נֶחֱשַׁב זֶה לְבְרִיחָה כְּלָלִית לְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁבַסוּף הַיָּמִים לֹא יִצְטָרַךְ אֵלָא יִצִּיאָהּ, וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר (ישעיה נב, יב): ״כִּי לֹא בַחֲפִזוֹן תִּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תֵלְכוּן כִּי הֵלֵךְ לְפָנֵיכֶם ה' וּמֵאֲסַפְכֶם אֶלְקֵי יִשְׂרָאֵל״...

וּמִכַּאֲן מוֹדְעָה רַבָּא לְאוֹרֵייתָא, וּקְרִיאַת קִדְשׁ לְמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים כְּכּוֹכְבִים, דִּי בְכָל אַתְר וְאַתְר, הִם מְזַכִּי הַרְבִּים שְׂזִכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָה בְהֵם, וְכֵן לְגַבְאֵי בֵית הַכְּנֶסֶת וּבִתֵּי מִדְרַשׁ בְּאַרְצָה הַקְּדוֹשׁ וּבַעֲקָר לְתַלְמִידֵי הַחֲכָמִים שְׁבִישְׂרָאֵל, לְקַבֵּל עֲצוֹתוֹ שֶׁל צְדִיק, הֵלֵא הוּא מוֹרָה דְרַבְּכֶם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, הַרְמָח״ל הַקְּדוֹשׁ, לְקַיֵּם דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר, וּלְאַרְגֵּן בְּכָל עֵיר גְּדוּלָה לְאַלְקִים, וְאִם אֶפְשָׁר בְּכָל שְׂכוּנָה גְדוּלָה בְּה גְרִים שְׁלוֹמִי אֲמוּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְמוֹד רְצוֹן שֶׁל הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ כְּנִזְכָּר בְּאַגְרַת פ״ו, מִבְּקָר וְעַד עָרַב חֵק וְלֹא יַעֲבֹר [וּבְמִקּוּם שֵׁישׁ 80 מִתְנַדְּבִים לְעָרַךְ, דִּי שְׁכַל אֶחָד יִשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעֲה אַחַת בְּשָׁבֻעַ, וְאִם יֵשׁ רַק 40 מִתְנַדְּבִים, אִזִּי דִּי בְשַׁעֲתִים שְׁבוּעִית, וְזֶה דְּבַר הַשּׁוֹה לְכָל נֶפֶשׁ לְלֹא סַפְקָ].

הַגְּאֵלָה עַד שִׁיזְכוּ לְתוֹסַפַּת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הַאֵל יִתְבַרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה בָּהּ (עֲשֶׂה מֵאַמְרוֹת מֵאֵמֶר רַאשׁוֹן, שְׁנֵי לוחות הַבְּרִית).

הַרְמָח״ל זי"ע לֹא מְצָא עֲצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל, אֵלָא בְּלִמּוּד ״הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ״ בְּרַצָּף לְלֹא הַפְּסָק, שְׁבִכְח ״הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ״ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים. כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לְמַעֲלָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל קְרוֹב הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים, מִסְּגָלִים לְלִמּוּד וְהַקְּרִיאָה בְּסִפְר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְלִהְיוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מִפְּנֵי כָּל צָרָה רַחֲמֵנָא לִיְצַלָּן. כְּבוֹד תוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת - וְעֵתָה אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבַר הַזֶּה אַחֲרֵי גוֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלֵא נִתְיַשֵּׁר חִילֵי הֵייתִי קוֹבַע דְּבַר זֶה בְּכָל מִקּוּם וּמִקּוּם, אֲבָל כְּבוֹד תוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֲצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אִין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבַר קֶשֶׁה הוּא כָּלל״.

וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמָח״ל זי"ע, אֲשֶׁר הִיָּה בְקֵי עֲצוּם בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מְצָא עֲצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֵלָא אֶת הָעֲצָה הַזֹּה, לְמוֹד בְּסִפְר הַזֹּהַר בְּרַצָּף לְלֹא הַפְּסָק, שְׁבִכְח הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁל סִפְר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֵלָה בְּרַחֲמִים. (אַגְרַת הַרְמָח״ל - מֵאוֹרוֹת הַזֹּהַר).

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

צב) עצה חשובה ונחוצה לכל יהודי ויהודי אשר בקל אפשר לקיימה, כדי להציל את עם ישראל מכל גזרות קשות ורעות, ולזכות במהרה לגאולה ברחמים כל בית כנסת יכול לארגן תכנית לשלם ל' 80 אברכים בשבוע לכל אברך אחד 25 לשעה, סך הכל: מאה לחידש לאברך.

וכל אחד שרוצה לשלם רק עבור שעה לאברך אחד, יכול לתת רק 25 כדי לזכות בשעה אחת של זוהר הקדוש, זוהי תוכנית השווה לכל נפש, ובבודאי לא ימצא אחד שלא ירצה לקבל חלק בדבר הגדול הזה.

וגם הרוצים לארגן בחו"ל ישיבות שילמדו זוהר הקדוש יכולים בקלות ובמהירות לזכות לזה, על ידי שישלמו לבחור 10 לשעה לימוד, וכל בחור יכול לחלק את השעה הזאת לחמש חלקים ביום כ 12 דקות בכל פעם וכך יזכה כל 70 יום לסיים את הזוה"ק סך הכל 5 פעמים בשנה, שהרשב"י ימליץ עליו להצלחה ועליה בתורה ולזיווג הגון משורש נשמתו האמתית. והפרנס שזוכה על ידי 3500 בשנה (פחות מאלף דולר), רואה עולמו בחייו, ומצליח בכל עסקיו ומתברך בכל עניניו וזוכה שתמיד שהרשב"י הקדוש ממליץ טוב ומגן עליו ועל בני ביתו. ויש לו זכות של 354 שעות לימוד תורת הרשב"י, אשר עולה ב' 282 ימי חול שנה 282 שנה, ובשמחה כפול אלף: 282.000 שנה. - ו' 72 ימי שבת וימים טובים כפול אלף שנה: 72 אלף שנה, ובשמחה כפול אלף, שנה: 72.000.000 שבועים ושתיים מליון שנה תורה. כמניין חסד וזכה ל"חסד אל כל היום", (תהילים פרק נב ג).

כל זה אתה מקבל מבחור אחד שלומד שעה אחת בכל יום.

צג) החפץ חיים זי"ע צועק: תעשו חשבון הנפש ברוחניות בדיוק כמו שעושים במסחר. האם יש לך תוכנית חסכון שבעשר שקל ליום (\$2.50), אתה זוכה לעשרות מיליוני שעות של תורה, אין דבר כזה בכל העולם כולו. וכל התענוג הזה שאין כדגמתו בעולם הזה, לא תוכל לתאר, כדברי הנביא ישעיה (פרק ס"ד ג) "ומעולם לא שמעו לא האזינו עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו". וברש"י (סנהדרין צ"ט ע"א) עין לא ראתה - דאין קץ לדבר.

יא. מי לא רוצה שהרשב"י יהיה השדכן שלו?

יב. ובגמרא ברכות (דף לד:), וז"ל: אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא למשיא בתו לתלמיד חכם, ולעושה פרקמטיא לתלמיד חכם, ולמנהגה לתלמיד חכם מנכסיו, אבל תלמידי חכמים עצמן, עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחכה לו, ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך.

כְּמוֹ שֶׁלֶשֶׁת הַצְּדִידִים הַעֲלִיּוֹנִים
שֶׁהֵם כָּלֵל שֶׁל פְּרֻשֵׁת הַשֶּׁבֶת.
אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שְׂזוּכָה לְכַבּוֹד
הַשֶּׁבֶת. אֲשֶׁרֵי בִשְׁנֵי הַעוֹלָמוֹת,
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

כְּתוּב (שמות טז) אֵל יִצְאֵ אִישׁ
מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. מֵה זֶה
מִמְּקוֹמוֹ? שְׂנִינּוּ, מִמְּקוֹמוֹ - מֵאוֹתוֹ
מְקוֹם שֶׁרָאוּי לְלַכֵּת. וְסוּד הַדְּבָר
- שְׁכָתוּב (יחזקאל א) בְּרוּף כְּבוֹד ה'
מִמְּקוֹמוֹ. וְזֶה הַמְּקוֹם. וְזֶהוּ סוּד
הַפְּתוּב (שמות א) כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו. מְקוֹם יְדוּעַ הוּא
לְמַעֲלָה, וְקוֹרְאִים לוֹ מְקוֹם,
שְׂנוּדָע בּוֹ הַכְּבוֹד הַעֲלִיּוֹן
שֶׁלְמַעֲלָה. וּמִשׁוּם כֶּף אֲזַהְרָה
לְאָדָם, שֶׁהָרִי מִתְעַטֵּר בְּעִטְרָה
קְדוּשָׁה שֶׁל מַעֲלָה, שְׂלֵא יִצְאֵ
מִמְּנוֹ. שְׂאָם (יִצְאֵ מִפִּי דְבוּר שֶׁל חַל) יִצְאֵ
מִמְּנוֹ, הוּא מְחַלֵּל שֶׁבֶת. בִּידוּ -
בְּמַעֲשֵׂה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. בְּרַגְלוֹ -
לְלַכֵּת מִחוּץ לְאַלְפִים אֲמָה. כָּל
אֲלֵה הֵם חִלּוּל שֶׁבֶת.

אֵל יִצְאֵ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, זֶהוּ מְקוֹם
כְּבוֹד הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, שֶׁהָרִי מִמְּנוֹ
לְחוּץ הוּא מְקוֹם שֶׁל אֱלֹהִים
אֲחֵרִים. בְּרוּף כְּבוֹד ה' מִמְּקוֹמוֹ.
כְּבוֹד ה' שֶׁלְמַעֲלָה. מִמְּקוֹמוֹ - זֶה
כְּבוֹד שֶׁלְמַטָּה, וְזֶהוּ סוּד שֶׁל
עֲטֻרַת שֶׁבֶת. וּמִשׁוּם כֶּף, אֵל יִצְאֵ
אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. בְּרוּף הוּא לְעוֹלָם
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

כְּתוּב, (שמות לב) הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי.
מְקוֹם אֲתִי, וְדָאִי זֶהוּ מְקוֹם טְמִיר
וְגִנוּז שְׂלֵא נוֹדָע כָּלֵל. מִמְּשַׁמַּע
שְׁכָתוּב אֲתִי - מְקוֹם שְׂלֵא הַתְּגַלָּה
וְעוֹמֵד טְמִיר, וְזֶהוּ מְקוֹם עֲלִיּוֹן
לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, הֵיכָל עֲלִיּוֹן
טְמִיר וְגִנוּז. אֲכָל זֶהוּ מְקוֹם
לְמַטָּה, כְּפִי שְׂאֲמַרְנוּ. וְזֶהוּ מְקוֹם
שְׂנַפְרָד לְמַעֲלָה וְנַפְרָד לְמַטָּה,
וּמִשׁוּם כֶּף אֵל יִצְאֵ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

בְּתֵלַת סְטָרִין, כְּגוֹנוֹנָא דְתֵלַת סְטָרִין עֲלֵאִין,
דְּאִינוּן כְּלָלָא דְפְרֻשְׁתָּא דְשֶׁבֶתָא. זַכָּאָה
חוֹלְקִיהָ מֵאֵן דְּזִכִּי לִיקְרָא דְשֶׁבֶתָא, זַכָּאָה אִיהוּ
בְתָרִין עֲלֵמִין, בְּעֵלְמָא דִין, וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

כְּתוּב (שמות טז) אֵל יִצְאֵ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מֵהוּ מִמְּקוֹמוֹ. תְּנִינָן, מִמְּקוֹמוֹ
מֵהֵהוּא אֲתֵר דְּאֲתַחְזִי לְמַהֵךְ. וְרָזָא דְמַלְהָ,
דְּכְתִיב, (יחזקאל א) בְּרוּף כְּבוֹד יי' מִמְּקוֹמוֹ.
וְדָא אִיהוּ מְקוֹם, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְכְתִיב,
(שמות א) כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו.
אֲתֵר יְדִיעָא אִיהוּ לְעֵילָא, וְקָרִינָן לִיהָ מְקוֹם,
דְּאֲשַׁתְּמוּדָע בֵּיהָ יְקָרָא עֲלָאָה דְלְעֵילָא. וּבְגִין
כֶּף, אֲזַהְרֻתָא לְבַר נֶשׁ דְּהָא מִתְעַטְרָא בְּעִטְרָא
קְדִישָׁא דְלְעֵילָא, דְּלֵא יְפוּק מִיַּנְיָה דְאִי (יְפוּק
מִפְּנוּיָה מִיְלּוּלָא דְחוּל) יְפוּק מִיַּנְיָה, קָא מְחַלֵּל שֶׁבֶתָא.
בִּידוּי, בְּעֵבִידְתָּא. כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא. בְּרַגְלוּי,
לְמַהֵךְ לְבַר מִתְרֵי אֲלַפִּין אֲמִין, כָּל אֲלִין
חִלּוּלָא דְשֶׁבֶתָא אִיהוּ.

אֵל יִצְאֵ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, דָּא אִיהוּ אֲתֵר
יְקָרָא דְקְדוּשָׁה דָּא, דְּהָא מְגִיָּה לְבַר,
אֲתֵר דְּאֱלֹהִים אֲחֵרִים אִיהוּ. בְּרוּף כְּבוֹד יי'
מִמְּקוֹמוֹ. כְּבוֹד יי' דְלְעֵילָא. מִמְּקוֹמוֹ, דָּא
כְּבוֹד דְלְתַתָּא וְדָא אִיהוּ רְזָא דְעִטְרָא דְשֶׁבֶתָא,
בְּגִין כֶּף אֵל יִצְאֵ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ, בְּרִיף הוּא
לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלֵמִין.

כְּתוּב (שמות לב) הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי, מְקוֹם אֲתִי,
וְדָאִי דָּא אִיהוּ מְקוֹם טְמִיר וְגִנְזוּ,
דְּלֵא אֲתִיְדָע כָּלֵל. מִשְׁמַע דְכְתִיב אֲתִי, אֲתֵר
דְּלֵא אֲתַגְלֵא, וְקִימָא טְמִירָא, וְדָא אִיהוּ
אֲתֵר עֲלָאָה לְעֵילָא לְעֵילָא, הֵיכָלָא עֲלָאָה
טְמִיר וְגִנְזוּ. אֲכָל דָּא, אִיהוּ אֲתֵר לְתַתָּא
כְּדָקָא מְרָן. וְדָא אִיהוּ מְקוֹם דְּאֲתַפְרֵשׁ לְעֵילָא,
וְאֲתַפְרֵשׁ לְתַתָּא, וּבְגִין כֶּף אֵל יִצְאֵ אִישׁ

וּמִדַּתָּם מַחוּץ לְעִיר אֶת פְּאֵת קִדְמָה אֲלֵפִים
בְּאַמָּה וָגו', (במדבר לה) הָא אוֹקְמוּהָ
בְּאֵינוֹן רִזִּין עֲלָאִין. אָבֵל אֲלֵפִים בְּאַמָּה,
דִּירְתָה תְרִין סְטָרִין לְכָל סְטָר, וְאִיהִי מִתְעַטְרָא
תְדִיר בְּתָרִין סְטָרִין, בֵּין לְעִילָא בֵּין לְתַתָּא.
וְסִימְנָה שְׂכִינָה לָא שְׂרִיא לְבַר מִתְחַוְמָא
דְּאַתְחַזִּי לָהּ.

וּמִדַּתָּם מַחוּץ לְעִיר אֶת פְּאֵת
קִדְמָה אֲלֵפִים בְּאַמָּה וָגו' (במדבר
לה), הָרִי פְרֻשָׁה בְּאוֹתָם סוּדוֹת
עֲלִיוֹנִים. אָבֵל אֲלֵפִים בְּאַמָּה -
שִׁירְשָׁה שְׁנֵי צְדָדִים לְכָל צַד, וְהִיא
מִתְעַטְרַת תְּמִיד בְּשְׁנֵי צְדָדִים, בֵּין
לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. וְסִימְנָה -
שְׂכִינָה לֹא שׁוּרָה מַחוּץ לְתַחוּם
הָרְאוי לָהּ.

כַּד נִפְקַ שְׁבִתָּא, צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל דְּלְתַתָּא,
לְאַעֲפֵבְא, דְּהָא יוֹמָא רַבָּא עֲלָאָה אִיהוּ.
(אֲצַטְרִיף לְאַתְעַבְבָּא עֲלֵיהּ) וּבְהָאֵי יוֹמָא, אוֹשְׁפִיזָא רַבָּא
וְיִקְרִיא, קָא שְׂרִיא עֲלֵיהּ, בְּגִין כַּף בְּעִי
לְאַתְעַבְבָּא, לְאַתְחַזָּאָה דְּלֹא דְחָקִין בְּאוֹשְׁפִיזָא
קְדִישָׁא. כְּדִין פְּתַחִי יִשְׂרָאֵל וְאַמְרִי, (תהלים עח)
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וָגו', דְּתַקְוֵנָא שְׁפִירָא
אִיהוּ בְּהָאֵי לִילְיָא, כִּיּוֹן דְּדִינָא אֶתְהַדְר
לְאַתְרֵיהּ, מַה דְּלֹא אֶתְחַזִּי כַּד עֵייל שְׁבִתָּא,
דְּדִינָא אֶסְתַּלַּק, וְלֹא אֶשְׁתַּכַּח.

בְּשִׁיצְאָת שַׁבָּת, צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל
שְׁלַמְטָה לְהִתְעַכֵּב, שְׁהָרִי הוּא יוֹם
גְּדוֹל עֲלִיוֹן, (צְרִיף לְהִתְעַכֵּב עֲלֵיהּ) וּבֵינָם
הָדָה שׁוּרָה עֲלֵיו אוֹרַח גְּדוֹל
וְנִכְבֵּד, וּמִשׁוּם כַּף צְרִיף לְהִתְעַכֵּב,
לְהִרְאוֹת שְׁלֹא דוֹחֲקִים בְּאוֹרַח
הַקְּדוּשׁ. אֲזַ פּוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל
וְאוֹמְרִים, (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם
יְכַפֵּר עוֹן וָגו'. שְׁתַּקְוֵן יָפָה הוּא
כְּלָלָה הָדָה, כִּיּוֹן שְׁהָדִין חוֹזֵר
לְמַקוֹמוֹ - מַה שְׁלֹא רְאוּי
כְּשִׁנְכֻסַּת שַׁבָּת, כְּשִׁהָדִין מִסְתַּלַּק
וְלֹא נִמְצָא.

בְּשַׁעֲתָא דְּפְתַחִי יִשְׂרָאֵל וְיְהִי נוֹעַם, וּקְדוּשַׁתָּא
דְּסִדְרָא, כָּל אֵינוֹן חֲיִיבִין דְּגִיְהֵנָם,
פְּתַחִין וְאַמְרִי, וּכְפִין אֶתוֹן יִשְׂרָאֵל עֲמָא
קְדִישָׁא, וּכְפִין אֶתוֹן צְדִיקֵיִיא, דְּנִטְרִי פְקוּדֵי
אוֹרִייתָא. וְוִי לוֹן לְחֵיבֵיבָא, דְּלֹא זְכוּ לְמִיטְר
אוֹרִייתָא, כְּדִין דוּמָה קְדִים, וּכְרוּזָא אֶתְעַר
וְאַמְר, (תהלים ט) יְשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׁאוּלָה כָּל גּוֹיִם
שְׂכַחִי אֱלֹהִים. וְכָל אֲלִין חֲבִילֵי טְהִירִין,
טְרַדִין לוֹן בְּגִיְהֵנָם, וְלִית מָאן דְּמִרְחַם עֲלֵיהוֹן.
וּכְפִין אֵינוֹן כָּל נִטְרֵי שְׁבִתָּא בְּהָאֵי עֲלֵמָא, וְקָא
מְעַנְגִי לְהֵוּא עֲנַג דְּשְׂרִיא מְלַעֲלָא,
כְּדַקְאֶמְרִין.

בְּשַׁעֲתָא שְׁפוֹתְחִים יִשְׂרָאֵל "וְיְהִי
נֵעַם" וְסִדְר הַקְּדוּשָׁה, כָּל אוֹתָם
רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים:
אֲשִׁרִיכֵם יִשְׂרָאֵל, הָעַם הַקְּדוּשׁ.
אֲשִׁרִיכֵם הַצְּדִיקִים הַשׁוֹמְרִים אֶת
מִצְוֹת הַתּוֹרָה. אוּי לְרְשָׁעִים שְׁלֹא
זְכוּ לְשׁוּר תּוֹרָה. אֲזַ דוּמָה
מְקַדִּים, וּמִתְעוֹרֵר כְּרוּז וְאוֹמֵר:
(שם ט) יְשׁוּבוּ רְשָׁעִים לְשִׁאוּלָה כָּל
גּוֹיִם שְׂכַחִי אֱלֹהִים. וְכָל קְבוּצוֹת
הַרוּחֹת הַלְלוּ טוֹרְדוֹת אוֹתָם
בְּגִיְהֵנָם, וְאִין מִי שְׁמִרְחַם עֲלֵיהֶם.
אֲשִׁרִיכֵם כָּל שׁוֹמְרֵי הַשַּׁבָּת
כְּעוֹלָם הָדָה, וּמְעַנְגִים אֶת אוֹתוֹ
הַעֲנַג שְׁשׁוּרָה מְלַמְעֵלָה, כְּפִי
שְׁאַמְרֵנוּ.

הָאֵי מָאן דְּשְׂרִי בְּתַעֲנִיתָא בְּשַׁבִּתָּא, תְּרִי מִתְעַרֵי
עֲלֵיהּ קַמִּי מְלָכָא קְדִישָׁא. חַד, הֵוּא
רוּחָא עֲלָאָה קְדִישָׁא דְּאַצְטְרִיף לְאַתְעַנְגָא, וְלֹא
אַתְעַנְג. וְחַד, הֵוּא מְמַנָּא דְּקִימָא עַל מָאן

זֶה מִי שְׁשׁוּרָה בְּתַעֲנִית בְּשַׁבָּת,
שָׁנִים מִתְעוֹרְרִים עֲלֵיו לְפִנֵּי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוּשׁ. אַחַד, אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִינָה
קְדוּשָׁה שְׁהַצְטְרִיף לְהִתְעַנְג וְלֹא
הִתְעַנְג. וְאַחַד, אוֹתוֹ מְמַנָּה
שְׁעוֹמֵד עַל מִי שְׁשׁוּרֵי בְּתַעֲנִית,

דְּשָׂרֵי בְּתַעֲנִיתָא, וְסַנְגְּרִי"ה שְׁמִיה. וְסַלְקִין
קָמֵי מַלְפָּא קְדִישָׁא, וּמְתַעֲרֵי עָלֶיהָ.

וְהָהוּא רוּחָא אֶסְתַּלַּק גְּרִיעַ מַהֲהוּא אַתְּהֵנוּתָא
דְּלַתְתָּא. וְכַד הָאֵי רוּחָא לֹא אֲשַׁתְּלִים

לְתַתָּא, רוּחָא אַחְרָא דְלַעֲיִלָּא לֹא אֲשַׁתְּלִים.
כִּיּוֹן דְּלֹא אֲשַׁתְּלִים לְתַתָּא וְלַעֲיִלָּא, כְּדִין

אַתְחַזִּי הָהוּא בַר נֶשׁ לְאַתְלַטְיָא, וְלֹא תַעֲנִישָׁא.
אַלָּא כִּיּוֹן דְּאֲשַׁתְּלִים זְמַנָּא אַחְרָא, וְהָהוּא

מְמַנָּא דְאַתְמַנָּא עַל עֲנוּיָא (דַּרְר"ז ע"ב) וְתַעֲנִיתָא,
אֲשַׁתְּלִים גּוֹ אֵינוֹן מְמַנֵּן אַחְרֵינִין, בְּעֲנוּגָא

דְּלַעֲיִלָּא, קוֹרְעִין לִיה כַּל גְּזֵר דִּינָא, דְּאַתְגְּזֵר
מֵאֵינוֹן שְׁבַעֲיָן שְׁנִין עֲלֵאִין.

לְמַרְכָּא דְחֵדִי בְּהַלּוּלָא דִילֵיהָ, וְכַל בְּנֵי נֶשָׁא
חֲדָאן עֲמִיה, חָמָא חַד בַּר נֶשׁ יְהִיב

בְּקוֹלָר, פְּקִיד עֲלוּי, וְשְׁרִייוּהוּ, בְּגִין
דִּישְׁתַּפְּחוֹן כּוּלָּא בְּחֻדָּה.

וְלִבְתָּר, מִתְהַדְרִין אֲלִין מְמַנֵּן דְּעֲנִישִׁין לְבִנֵי
נֶשָׁא, וְאַתְפְּרַעֲיָן מְגִיחָ דְּבַר נֶשׁ, עַל

דְּאַשְׁתַּכַּח בְּגִינִיחָ גְּרִיעוּתָא עֵילָא וְתַתָּא. מָאֵי
תְקַנְתִּיחָ. לִיתִיב תַעֲנִיתָא עַל תַעֲנִיתָא. מָאֵי

טַעֲמָא. דָּא בְּטִיל עֲנוּגָא דְשִׁבְתָּא, יְבִטֵּל עֲנוּגָא
דְּחוּל.

וְאִי אִיהוּ מְבִטֵּל עֲנוּגָא דְשִׁבְתָּא, וְקָא מְתַעֲנֵג
בְּחוּל, דְּמִי כְּמָאן דְּחָשֵׁב לְמַלְחָ אַחְרָא,

יְתִיר מִמָּה דְחָשִׁיב לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא.
רוּחָא עֲלָאָה, קְדִישָׁא דְקוּדְשִׁין דְּשְׂרָא עָלֶיהָ,

לֹא עֲנִיג, וְבִטִיל לִיה מְגִיחָ. רוּחָא אַחְרָא
דְּחוּל, דְּשְׂרָא לְבָתֵּר עַל עֲלָמָא, חָשִׁיב וְקָא

מְעַנְגָּא לִיה. כְּדִין מְהַדְרִין וּמְתַפְּרַעֲיָן מְגִיחָ,
בְּהָאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי.

בְּגִין כֶּף, אֲצִטְרִיף תַעֲנִיתָא אַחְרֵינָא, בְּיוּמָא
קְדָמָאָה דְּחוּל, בְּזַמְנָא דְּשְׂרָא עַל עֲלָמָא

הָהוּא רוּחָא דְּחוּל. וּבְהָאֵי אֵית לִיה אֶסְנוּתָא,
כִּיּוֹן דְּלֹא חָשִׁיב לְרוּחָא

וְיִשְׁמוּ סַנְגְּרִי"ה. וְעוֹלִים לְכַנֵּי
הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ וּמְתַעֲוָרִים עָלָיו.

וְאוֹתָהּ רוּחַ מִסְתַּלַּקַת תְּסַרָה
מֵאוֹתָהּ הַנָּאָה שְׁלֵמָטָה. וְכִשְׁהָרוּחַ

הַזֶּה לֹא נִשְׁלָמָה לְמַטָּה, רוּחַ אַחֲרַת
שְׁלֵמָעֵלָה לֹא נִשְׁלָמָה. כִּיּוֹן שְׁלֹא

נִשְׁלָמוּ לְמַטָּה וּלְמַעֲלָה, אַז רְאוּי
אוֹתוֹ אָדָם לְהַתְקַלֵּל וּלְהַעֲנֹשׁ.

אַלָּא כִּיּוֹן שְׁנִשְׁלַם בְּזַמַּן אַחֵר,
וְאוֹתוֹ מְמַנָּה שְׁהִתְמַנָּה עַל עֲנוּי

וְתַעֲנִית נִשְׁלַם בְּתוֹף אוֹתָם מְמַנִּים
אַחֲרֵים בְּעֲנֵג שְׁלֵמָעֵלָה, קוֹרְעִים

לוֹ כַּל גְּזֵר דִּינוֹ שְׁנִגְזֵר מֵאוֹתָם
שְׁבַעֲיָם שְׁנָיִם עֲלִיוֹנִים.

לְמַרְכָּדָּ שְׁשִׁמַּח בְּהַלּוּלָא שְׁלוֹ, וְכַל
בְּנֵי הָאָדָם שְׁמַחִים עִמּוֹ. רְאָה אִישׁ

אַחַד נִתְּוֵן בְּקוֹלָר, צִיחָ עָלָיו
וְהִתְרוּהוּ, כְּדִי שְׁכַלְסֵם מְצִאוֹ

בְּשִׁמְחָה.
וְאַחַר כֶּף חוֹזְרִים הַמְמַנִּים הַלְלוּ

שְׁמַעֲנִישִׁים בְּנֵי אָדָם, וְנִפְרָעִים מִן
הָאָדָם עַל שְׁנִמְצָא בְּגִלְלוֹ חֶסְרוֹן

לְמַעֲלָה וּמַטָּה. מַה תְּקַנְתָּ? לִישִׁב
תַעֲנִית עַל תַעֲנִית. מַה הַטַּעַם? זֶה

בְּטִיל עֲנֵג שְׁבַת - יְבִטֵּל עֲנֵג שֶׁל
חַל.

וְאִם הוּא מְבִטֵּל עֲנֵג שְׁבַת וּמְתַעֲנֵג
בְּחַל, דּוּמָה כְּמוֹ שְׁמַחֲשִׁיב עַל

דְּבַר אַחֵר יוֹתֵר מִמָּה שְׁמַחֲשִׁיב אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא. הָרוּחַ

הַעֲלִיוֹנָה, קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים שְׁשׁוּרָה
עָלָיו לֹא עֲנֵג, וּבְטִילָה מִמֶּנּוּ. רוּחַ

אַחֲרַת שֶׁל חַל שְׁשׁוּרָה אַחֵר כֶּף
עַל הָעוֹלָם מִחֲשִׁיב וּמְעַנֵּג אוֹתוֹ,
אַז חוֹזְרִים וְנִפְרָעִים מִמֶּנּוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מִשׁוּם כֶּף צְרִיף תַעֲנִית אַחֲרַת
בְּיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁל חַל, בְּזַמַּן
שְׁשׁוּרָה עַל הָעוֹלָם אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁל
חַל, וּבְצִיחָ יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה, כִּיּוֹן שְׁלֹא
הִחֲשִׁיב אֶת רוּחַ הַחַל. וְסִימְנָף -
(יִקְרָא ה')

כִּיּוֹן דְּלֹא חָשִׁיב לְרוּחָא

גָּזַל וּגְוִי'. גָּזַלְןָ אֵינוּ מִחֻשֵׁב אֶת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵינוּ מִחֻשֵׁב
בְּנֵי אָדָם, לְכֵן אֵין לֹא עֲנֵשׁ כְּגַב.
גַּב שְׂמֵחַ שֵׁיב בְּנֵי אָדָם יוֹתֵר
מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵאשׁ לוֹ עֲנֵשׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי
מִי שְׂמֵשׁ לְמִטָּה אֶת אוֹתוֹ עֲנֵג
עֲלוּיֹן כְּרֹאוּי.

הַיּוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר בְּשִׁבְעִים
עֲטוּרוֹת, וְהֵשֶׁם הַעֲלוּיֹן הַקְּדוֹשׁ
נִשְׁתַּלֵּם בְּכָל הַצְּדָדִים, וְכָל
הַדְּרָגוֹת מוֹאֲרוֹת, וְהֵכֵל בְּשִׂמְחַת
הַבְּרָכוֹת וּבִקְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה
וְתוֹסֶפֶת שֶׁל קְדוּשָׁה.

קְדוּשָׁה שֶׁל עֶרֶב שֶׁבֶת זוֹהִי קְדוּשָׁה
שֶׁל שֶׁבֶת בְּרֵאשִׁית. שְׁהִרִי
מִתְקַדֵּשׁ מִשְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם
שְׁבִילִים, וְשִׁלֵּשׁ דְּרָגוֹת שֶׁל
תְּפוּחִים הַקְּדוּשִׁים. וְצִרְיִכִים
לְהִזְכִּיר עַל הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת כָּל
מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, וּמִנּוּחָה בְּסוּד
שֶׁל שְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם הַשְּׁבִילִים
וְשִׁלֵּשׁ הַדְּרָגוֹת שְׁנִכְלָלוֹת בָּהֶם,
סוּד הַעֲדוּת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית,
דְּהִינּוּ (בְּרֵאשִׁית ב) וְיִכְלֹו הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וּגְוִי'. וְיִכְלֹו
אֱלֹהִים, דָּאִית בְּסִהְדוּתָא דָּא, תְּלַתִּין וַחֲמִשׁ
וַחֲמִשׁ תְּבוּת, שְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם
שְׁבִילִים עִם שְׁלֹשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל
הַתְּפוּחִים הַקְּדוּשִׁים.

שְׁרֵשׁ דְּרָגוֹת, שְׁהֵן: שְׁבִיעִי.
שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. וְיֵשׁ בוֹ סוּד שֶׁל
הַעוֹלָם הַעֲלוּיֹן, וְסוּד שֶׁל הַעוֹלָם
הַתְּחוּתוֹן, וְסוּד כָּל הָאֲמוּנָה. שְׁלֵשׁ
פְּעָמִים אֱלֹהִים: אֶחָד הַעוֹלָם
הַתְּחוּתוֹן. אֶחָד פְּחוּד יִצְחָק. וְאֶחָד
הַעוֹלָם הַעֲלוּיֹן הַקְּדוֹשׁ, קְדוּשׁ
קְדוּשִׁים. צִרְיֹף אָדָם לְהַעִיר אֶת
הַעֲדוּת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה וּרְצוֹן הַלֵּב,
לְהַעִיד לִפְנֵי בְּעֵלָה שֶׁל הָאֲמוּנָה.
וְכָל מִי שְׂמַעִיד אֶת זֶה וְיֵשִׁים לְבוֹ
וּרְצוֹנוֹ לְזֶה, מְכַפֵּר עַל כָּל חַטָּאוֹ.
בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ
הַעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

דְּחוּל. וְסִימְנִיף (וּיקרא ה) וְהֵשִׁיב אֶת הַגְּזוּלָה אֲשֶׁר
גָּזַל וּגְוִי'. גָּזַלְןָ, לֹא חֻשֵׁיב לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא,
לֹא חֻשֵׁיב לְכַנֵּי נֶשְׂא, בְּגִין כַּף לִית לִיה עוֹנֶשְׂא
כְּגַב. גַּב, דְּחֻשֵׁיב לְכַנֵּי נֶשְׂא, יִתִּיר מְקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא, אִית לִיה עוֹנֶשְׂא בְּהֵאִי עֲלֵמָא,
וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי. זְכָאָה אִיהוּ, מָאן דְאַשְׁתְּלִים
לְתַתָּא, לְהֵהוּא עוֹנֵג עֲלָאָה כְּדָקָא חֲזִי.

וּמָא דָּא, מִתְעַטֵּרָא בְּשִׁבְעִין עֲטוּרִין, וְשִׁמָּא
עֲלָאָה קְדִישָׁא, אֲשְׁתְּלִים בְּכָל סְטֵרִין,
וְאִתְנַהִירוּ כְּלֵהוּ דְרֵגִין, וְכֹלָא בְּחֲדוּה דְבְּרַפָּאן,
וּבְקְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה, וְתוֹסֶפֶת דְקְדוּשָׁה.

קְדוּשָׁה דְּמַעְלֵי שְׁבֶתָא, דָּא אִיהִי קְדוּשָׁה דְשֶׁבֶת
בְּרֵאשִׁית. דְּהָא אִתְקַדַּשׁ מִתְּלַתִּין וַתְּרִין
שְׁבִילִין, וְתַלַּת דְּרֵגִין דְּתְפוּחִין קְדִישִׁין. וּבְעֵינָן
לְאֲדַפְרָא עַל הָאִי קְדוּשָׁה, כָּלְלָא דְעוּבְדָּא
דְּבְרֵאשִׁית, וְנִיחָא בְּרִזָּא דְתְלַתִּין וַתְּרִין
שְׁבִילִין, וְתַלַּת דְּרֵגִין דְאַתְּכְלִילָן בְּהוּ, רִזָּא
דְסִהְדוּתָא דְעוּבְדָּא דְבְרֵאשִׁית, דְּהִינּוּ (בְּרֵאשִׁית ב)
וְיִכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וּגְוִי'. וְיִכְלוּ
אֱלֹהִים, דָּאִית בְּסִהְדוּתָא דָּא, תְּלַתִּין וַחֲמִשׁ
תִּיבִין. תְּלַתִּין וַתְּרִין שְׁבִילִין, וְתַלַּת דְּרֵגִין
דְּתְפוּחִין קְדִישִׁין.

תְּלַת דְּרֵגִין, דְּאִינוּן: שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי. שְׁבִיעִי.
וְאִית בֵּיה רִזָּא דְעֲלֵמָא עֲלָאָה, וְרִזָּא
דְעֲלֵמָא תְּתָאָה, וְרִזָּא דְכָל מְהִימְנוּתָא. תְּלַת
זְמַנִּין אֱלֹהִים, חַד, עֲלֵמָא תְּתָאָה. וְחַד, פְּחוּד
יִצְחָק. וְחַד, עֲלֵמָא עֲלָאָה קְדִישָׁא, קְדוּשׁ
קוּדְשִׁין. בְּעִי בַר נֶשׁ לְמַסְהַד סִהְדוּתָא דָּא,
בְּחֲדוּה, בְּרַעוּתָא דְלִבָּא, לְאַסְהֵדָא קְמִי מְאָרִיָּה
דְּמְהִימְנוּתָא. וְכָל מָאן דְּיִסְהִיד דָּא, וְיִשׁוּי
לְבִיָּה וְרַעוּתִיָּה לְדָא, מְכַפֵּר עַל כָּל חוּבוּי.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הַעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרַצָּה בָּנוּ וְכו', הָאִי

וְרָצָה בְּנוֹ וְכוּ', קדוש זה הוא במשקל אחד כנגד עדות האמונה, והם שלשים וחמש תבות אחרות, כמו שיש בויכלו. הכל עולה לשבעים תבות להתעטר בהם שבת של ערב שבת. אשרי חלקו של אדם שיכונן רצונו לדברים הללו לכבוד רבונו.

קדוש היום, הרי פרשהו בורא פרי הגפן, ולא יותר. שְׁהַרְי היום עומד לקדש אותו. מה שאין פן בלילה, שאנו צריכים לקדש אותו בדברים הללו, כמו שבארנו. ולא מתקדש הלילה הזה, אלא רק בעם הקדוש למטה, כששורה עליהם אותה רוח עליונה. ואנו צריכים לקדשו ברצון הלב, ולכונן הדעת לזה.

והיום מקדש אותו, וישראל מקדשים בתפלות ובקשות ומתקדשים בקדשתו ביום הזה. אשרי ישראל העם הקדוש שישרו יום הזה נחלת ירשה לעולמים.

אחר שיוצאת שבת, צריך אדם להבדיל בין קדש לחל. למה? שהרי נתנה רשות לממנים שלמטה לשלט על העולם, ובכל מעשי העולם להראות יחוד במקום קדוש, בקדשה עליונה, ולהפריד למטה מיחוד העליון, ולברך על מאורי האש.

משום שכל האשים האחרים נטמנו ונגנזו ביום השבת, פרט לאש אחת של קדשה עליונה שנגלתה ונכללה בקדשת השבת. וכשהאש הזו מתגלה, כל יתר האשיות נטמנות ונגנזות לפניה. והאש הזו היא של עקדת יצחק, שלוהטת על גבי המזבח. משום כך צריך לברך על מאורי האש.

בְּעֵי לְבָרְכָא עַל נְהוּרָא דְאִשָּׁא, וְהָאֵי אִשָּׁא, לָא בְּעֵי

קידושא איהו בחד מתקלא, לְקַבֵּל סְהַדוּתָא דְמַהִימְנוּתָא, וְאֵינוֹן תְּלִיתִין וְחֲמֵשׁ תִּיבִין אַחְרֵינוּן, כְּמָה דְאֵית בּוּיְכֻלוּ. כִּלְאֵ סִלְקִין לְשַׁבְעִין תִּיבִין, לְאַתְעֵטְרָא בְּהוּ שַׁבַּת, דְּמַעְלֵי שַׁבְתָּא. זַכָּאָה חוּלְקֵיהּ דְּבַר נֶשׁ, דִּיכּוּוֹן רְעוּתֵיהּ לְמַלִּין אֵלִין, לִיקְרָא דְמֵאֲרִיָּה.

קידושא דיומא, הָא אוּקְמוּהּ בּוּרָא פְּרִי הַגָּפֶן, וְלָא יִתִּיר. דְּהָא יוּמָא קָאִים לְקִדְשָׁא לִיָּה, מַה דְּלִית הִכִּי בְּלִילְיָא, דְּאֵנָן צְרִיכִין לְקִדְשָׁא לִיָּה, בְּהַגִּי מַלִּין, כְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא. וְלָא אַתְקִדֵּשׁ הָאֵי לִילְיָא, אֵלָא בְּעַמָּא קִדְיָשָׁא לְתַתָּא, כִּד שְׂרָיָא עֲלִיָּיהוּ הַהוּא רּוּחָא עֲלָאָה. וְאֵנָן בְּעֵינָן לְקִדְשָׁא לִיָּה בְּרְעוּתָא דְלְבָא, לְכוּוּנָא דְעַתָּא לְהָאֵי.

וְיוּמָא אִיהוּ קָא מְקִדְשָׁא לִיָּה. וְיִשְׂרָאֵל מְקִדְשֵׁי בְּצִלוּתִין וּבְעוּתִין, וּמְתַקְדְּשִׁין בְּקִדּוּשְׁתֵּיהּ, בְּהָאֵי יוּמָא. זַכָּאִין יִשְׂרָאֵל, עַמָּא קִדְיָשָׁא, דְּאִחְסִינוּ יוּמָא דָּא, אַחְסַנְת יְרוּתָא לְעֵלְמִין.

רְבַתְר דְּנַפִּיק שַׁבְתָּא, בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַפְרָשָׁא, בִּין קִדְשׁ לְחוּל. אֲמַאי. דְּהָא אַתְיָהִיב רְשׁוּ לְמִמְנָן דְּלְתַתָּא לְשִׁלְטָאָה עַל עֲלְמָא, וּבְכָל עוֹבְדִין דְּעֲלְמָא, לְאַחְזָאָה יְחוּדָא, בְּאַתְר קִדְיָשָׁא, בְּקִדּוּשָׁה עֲלָאָה, וְלְאַפְרָשָׁא לְתַתָּא מִיְחוּדָא עֲלָאָה, (דף ר"ז ע"ב) וּלְבָרְכָא עַל נְהוּרָא דְאִשָּׁא.

בְּגִין דְּכָל אֲשִׁין אַחְרֵינוּן, אַתְטַמְרוּ וְאַתְגַּנְזוּ בְּיוּמָא דְשַׁבְתָּא, כִּד אִשָּׁא חַד דְּקִדּוּשָׁה עֲלָאָה, דְּאַתְגַּלְיָא וְאַתְכַּלִּילָא בְּקִדּוּשָׁא דְשַׁבְתָּא. וְכִד הָאֵי אִשָּׁא אַתְגַּלְיָא, כִּלְ אֲשִׁין אַחְרֵינוּן אַתְטַמְרוּ, וְאַתְגַּנְזוּ קַמֵּיהּ. וְהָאֵי אִשָּׁא, אִיָּהֵי דְעַקִּידָה דִּיצְחָק, דְּאַתְלַהֲטָא עַל גְּבִי מְדַבְחָא. בְּגִין כִּד, בְּעֵי לְבָרְכָא עַל נְהוּרָא דְאִשָּׁא. וְהָאֵי אִשָּׁא, לָא בְּעֵי

אֵשָׁא דְחוּל, אֵלָא אֵשָׁא דְשַׁבְתָּ, וְהָאִי אֵשָׁא,
אִיהוּ אֵשָׁא דְנַפְיָא מֵהֵוּא אֵשָׁא דְלַעִילָא.

וְדָא אִיהוּ אֵשָׁא דְסָבִיל אֵשָׁא. וְכִינּוּן דְהָאִי
אֵשָׁא דְנַפְיָא מֵאֵשָׁא דְלַעִילָא אֲתַבְרַכָּא
בְּבִרְכָה דְנְהוּרָא, כְּדִין כָּל שְׂאֵר אֵשִׁין אֲתַרְנִין
נַפְיָא, וְאֲתַמְנֵן בְּדוּכְתִייהוּ, וְאֲתִייהִיב לִוְן
רְשׁוּתָא לְאַנְהָרָא.

בְּהֵרָא שְׁעָתָא דְקָא מְבָרְכִין עַל אֵשָׁא, אֲזַדְמַנְן
אַרְבַּע רְתִיכִין, אַרְבַּע מְשָׁרְיִין לְתַתָּא,
לְאַנְהָרָא מֵהֵוּא אֵשָׁא מְבָרְכָא, וְאִינּוּן אַקְרוּן
מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּגִין כֵּן, בְּעֵינֵן לְאַכְפִּיָּא אַרְבַּע
אַצְבָּעָאן דִּידָא דִּימִינָא, וְלְאַנְהָרָא לִוְן מְגוּ
הֵהוּא נְהוּרָא דְשָׂרְגָא דְמַתְבְּרָכָא.

וְאִינּוּן אַצְבָּעָאן, רְמֵזוּ לְאִינּוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ,
דְנְהִירֵי וְשִׁלְטֵי מֵהֵוּא נְהוּרָא דְשָׂרְגָא
דְמַתְבְּרָכָא. וּבְגִין דְאִינּוּן דְרִגִין לְתַתָּא, כְּדִ
אֲחִזִי בַר נֶשׁ אַצְבָּעָאן קָמִי הֵהוּא נְהוּרָא
דְשָׂרְגָא, בְּעֵי לְאַכְפִּיָּא לִוְן קָמִי, בְּגִין דְהֵהוּא
נְהוּרָא שְׁלִטָא עַלִייהוּ, וְאִינּוּן נְהִרִין מְנִיָּה.

בְּשָׂאֵר בְּרַכָּאן בְּעֵינֵן לְזַקְפָּא לִוְן לְאַצְבָּעָאן,
בְּגִין לְאַחְזָאָה קְדֻשָּׁה עַלְאָה, דְדְרִגִין
עַלְאִין, דְשִׁלְטִין עַל כְּלָא, דְשָׂמָא קְדִישָׁא
אַתְעֵטֵר בְּהוּ וְאַתְקַדֵּשׁ בְּהוּ, וְאַתְבְּרַכֵּן כְּלָהוּ
דְרִגִין כַּחְדָּא, וְנְהִרִין מְגוּ בּוּצִינָא עַלְאָה
דְכִלָּא, וּבְגִין כֵּן בְּעֵינֵן לְזַקְפָּא לִוְן לְעִילָא.
וְהָכָא בְּעֵינֵן לְאַכְפִּיָּא אַצְבָּעָאן קָמִי שְׂרָגָא,
בְּגִין לְאַחְזָאָה דְרִגִין דְלְתַתָּא, דְנְהִרִין מְגוּ
בּוּצִינָא דְלַעִילָא, וּמֵהָכָא שְׁלִטִין וְנְהִרִין מְנִיָּה,
וְאִינּוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּכַרְיָ יוֹמָא אֲנֵן מְבָרְכִין מְאוּרֵי אֹר, דְאִינּוּן
נְהוּרִין עַלְאִין, דְקִימֵן בְּהֵוּא אֹר
קְדֻמָּאָה, וְאַתְבְּרַכֵּן כְּלָהוּ דְרִגִין, וְנְהִרִין כְּלָהוּ
כַּחְדָּא, מְגוּ בּוּצִינָא עַלְאָה. וְהִנֵּי אַקְרוּן מְאוּרֵי

וְהָאֵשׁ הַזֶּה לֹא צְרִיכָה אֵשׁ שֶׁל חֵל,
אֵלָא אֵשׁ שֶׁל שַׁבָּת, וְהָאֵשׁ הַזֶּה
הִיא אֵשׁ שִׁיּוּצָאָת מְאוּתָה הָאֵשׁ
שֶׁלְמַעֲלָה.

וְזוּרֵי אֵשׁ שֶׁפּוֹכֵלֶת אֵשׁ. וְכִינּוּן
שֶׁהָאֵשׁ הַזֶּה שִׁיּוּצָאָת מֵהָאֵשׁ
שֶׁלְמַעֲלָה מִתְבְּרַכֵּת בְּכִרְכַּת הָאוּר,
אִז כָּל שְׂאֵר הָאֵשׁוֹת הָאֲחֵרוֹת
יּוֹצְאוֹת וְנִתְמַנּוֹת בְּמִקְוָמֵן, וְנִתְנַת
לְהֵן רְשׁוּת לְהָאִיר.

בְּאוּתָהּ שְׁעָה שְׁמִבְרַכִים עַל
הָאֵשׁ, מְזַדְמַנּוֹת אַרְבַּע מְרַכְבוֹת,
אַרְבַּע מַחְנּוֹת לְמִטָּה, לְהָאִיר
מְאוּתָה אֵשׁ מְבָרְכָת, וְהֵם נְקָרָאִים
מְאוּרֵי הָאֵשׁ. מִשּׁוּם כֵּן צְרִיךְ
לְכַפֵּף אַרְבַּע אַצְבָּעוֹת שֶׁל יַד יְמִין,
וְלְהָאִיר לְהֵם מִתּוֹךְ אוֹתוֹ אוּר הַנֵּר
שֶׁמִּתְבְּרֵךְ.

וְאוֹתָן אַצְבָּעוֹת רְמֵזוּ לְאוֹתָם
מְאוּרֵי הָאֵשׁ שְׁמֵאִירִים וְשׁוֹלְטִים
מְאוֹתוֹ הָאוּר שֶׁל הַנֵּר שֶׁמִּתְבְּרֵךְ.
וּמִשּׁוּם שְׁהֵן דְרִגּוֹת שֶׁלְמִטָּה,
כְּשִׁמְרָאָה אָדָם הָאַצְבָּעוֹת לְפָנָי
אוֹתוֹ אוּר הַנֵּר, צְרִיךְ לְכַפֵּסֵם
לְפָנָיו, מִשּׁוּם שְׁאוֹתוֹ אוּר שׁוֹלֵט
עַלֵיהֶם, וְהֵם מְאִירִים מִמֶּנּוּ.

בְּשָׂאֵר הַבְּרַכּוֹת צְרִיךְ לְזַקֵּף אֶת
הָאַצְבָּעוֹת כְּדִי לְהִרְאוֹת קְדֻשָּׁה
עַלְיוֹנָה שֶׁל הַדְּרִגּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת
שֶׁשׁוֹלְטוֹת עַל הַכֹּל, שְׁהֵשֵׁם
הַקְדוּשׁ הַתְּעֵטֵר בְּהֵן וְהַתְקַדֵּשׁ
בְּהֵן, וְכָל הַדְּרִגּוֹת מִתְבְּרַכּוֹת
כְּאֶחָד, וּמְאִירִים מִתּוֹךְ הַמְּנוּרָה
הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל הַכֹּל, וּמִשּׁוּם כֵּן
צְרִיכִים לְזַקֵּסֵם לְמַעֲלָה. וְכֵאֵן
צְרִיךְ לְכוּפֵף אֶת הָאַצְבָּעוֹת לְפָנָי
הַנֵּר כְּדִי לְהִרְאוֹת אֶת הַדְּרִגּוֹת
שֶׁלְמִטָּה שְׁמֵאִירִים מִתּוֹךְ הַמְּאוּר
הָעֲלִיּוֹן, וּמִכַּאֵן שׁוֹלְטִים וּמְאִירִים
מִמֶּנּוּ, וְהֵם מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּכַרְיָ יוֹם אֲנֵנוּ מְבָרְכִים מְאוּרֵי אֹר,
שֶׁהֵם אוֹרוֹת עַלְיוֹנִים שְׁעוֹמְדִים
בְּאוֹתוֹ אוּר רֵאשׁוֹן, וְכָל הַדְּרִגּוֹת
מִתְבְּרַכּוֹת וּמְאִירוֹת כְּלָן כְּאֶחָת

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אָמֵן) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אָמֵן) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אָמֵן) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

